

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českokobratrské církve evangelické
v Praze 5 - Smíchov

„Čiňte pokání, přiblížilo se Království nebeské“ aneb Politický rozměr Velké noci.

Politika stojí před zadáním, kterým je řešení problémů daných životem ve společenství, v kolektivu lidí, krátce řečeno, problému, jak být spolu. Ve volbách pak dávame hlas té které soupeřící představě spolužití.

Ježíšovo základní heslo: „čiňte pokání, přiblížilo se Království nebeské“ je v tomto ohledu politické. Zve nás nahlédnout do „království“, tedy do určité vize toho jak být spolu. A cestou je pokání, tedy naopak cesta do samoty. Samota pokání je předpokladem cesty ke vztahům království nebeského.

Ke vztahům po jakých toužíme zde v naší zemi nevede jiná cesta než cesta pokání, cesta kříže. Nevede k nim ani „cesta kladiva“, cesta tvrdého uplatňování moci vůči nepřizpůsobivým a nepodobným mojí představě. Ani „cesta srpu“, cesta revolučního zmocnění všeho, o čem jsme přesvědčeni, že nám po právu patří.

Není náhoda, že Ježíš byl ukřižován. Kříž byl vyhrazen pro politické zločince. Falešný prorok nebo bláznivý učitel by nedosáhli na takový trest. Kříž je cestou, mocí i revolucí království nebeského. Je to cesta zápasící komunity o přijetí a žití s těmi, kteří mají jinou představu o tom, jak být spolu. Cesta kříže tak vede ke stolu Páně, kolem kterého se můžeme sejít všichni a přijmout vlastní zaváhání i klopytnutí jiných. To vše bez toho, abychom personifikovali zlo s (do tváře?) tvář člověka politické opozice.

Smíchovský sbor tento zápas vedl a vede. Toleranční architektura odkazuje k záblesku království nebeského – k respektu k jinému vyznání víry. Samotný sbor složený převážně z mladočechů se otevírá socialisticky smýšlejícímu davu přestupového hnutí. Milada Horáková, jako bojovnice za práva žen a demokracii, zase odkazuje na konfrontační neústupnost z evangelických hodnot. A nakonec, pro mnohé i kontroverzní skupina Předvoj, ve svém eticky náročném boji hledala správný vztah mezi Kristovým křížem a konkrétním spolužitím.

Mám za to, když čtu výzvu Krista, že v naší rodině, v našem státě a Evropě, a nakonec ani ve světě nenalezneme pokoj a „království nebeské“ dokud nevstoupíme vážně do samoty pokání a nevystoupíme z něj pro tvorbu našich vztahů. Do všech následujících voleb a rozhodnutí, které ovlivňují vztahy, ve kterých žijeme, přejí těžký Kristův kříž.

Maroš Klačko

ROZHOVOR

se Zuzkou Švihelovou

Zuzko,

Čemu se v životě věnuješ, z čeho máš radost a co tě těší.

Nemyslím, že bych měla nějakou dlouhodobou životní koncepci, které bych se věnovala. Do dvaceti pěti let jsem studovala a promoci byla moje první životní etapa ukončena. Od té doby se snažím nabyté vědomosti šedé teorie uplatnit v zeleném stromě života a dosud nevycházím z údivu, jak odlišná je představa o právnickém povolání studenta právnické fakulty a ta syrová realita, a jak ještě odlišnější je představa mého okolí o mé vlastní práci. Možná, že nám, právníkům, Jarek Nohavica prokázal medvědí službu, když napsal, že „takovej doktor práv si sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu“ (a v žádném případě a nikdy netouží po tom, být hlídačem krav).

Do volného času se snažím vměstnat spánek, čtení knih, pobyt a pohyb na více či méně čerstvém vzduchu a v neposlední řadě též lukostřelbu a naše smíchovská Evangelíčata. A když se tohle všechno podaří, je to to, z čeho se raduji a co mě těší.

Takže jsi odborník na právo. Jak vnímáš setkávání právníků naší církve?

Odborník na právo, to snad ani neexistuje... , ale otázka naštěstí, jak se mi zdá, míří na Křesťanské právníky a je mi ctí a potěšením, že mohu udělat osvětu tomuto spolku, jehož jsem hrdou členkou, což předznamenává moji odpověď na otázku: tato setkání vnímám velmi pozitivně. Měla jsem tu čest zúčastnit se posledních dvou setkání, první se konalo v Ostravě a druhé v Brně (a v dubnu pojedeme do Svatého Jana pod Skalou). Samotný spolek

však funguje (více či méně oficiálně) již více než deset let a kromě toho, že se jeho členové rádi setkávají, snaží se naplňovat cíle spolku. Osobně nejkladněji hodnotím tzv. studentskou sekci, která je zřejmě ve své činnosti nejpilnější, a která si klade za cíl pomoci studentům právnických fakult při jejich uplatnění v profesním životě. A také mediační službu, kterou zajišťují řádně zapsané mediátorky, a kterou by spolek rád pro křesťanské sbory (a jejich členy) zdarma provozoval, ale zatím si láme hlavu s tím, jak sborům naznačit, že tento způsob mimosoudního řešení sporů je také efektivní a účinný, a že by jej mohli využívat.

Čemu se věnujete během setkání a jaké je Tvé místo ve spolku?

Pravidelnou částí těchto setkání je přednáška, zpravidla spojená s diskuzí s hostem. V minulosti byli našimi vzácnými hosty filosofové, soudní psychiatři, kazatelé, politici a nejvíce hostů bylo, nikoli překvapivě, právníci. Já osobně jsem se zúčastnila například přednášky Anny Šabatové, veřejné ochránkyně práv, nebo polské mediátorky Ilony Hajewske (když perfektní překlad do češtiny zajistil státní zástupce z Frýdku - Místku). Vlastně celá setkání jsou propletencem rozhovorů, jejichž téma velmi často pramení z toho, že se na jednom místě setkají soudci, státní zástupci, advokáti, exekutoři a podnikoví právníci (notáři nám stále chybí) z různých křesťanských denominací. A co je na našich setkáních nejdůležitější - domlouváme datum dalšího.

A moje role ve spolku? Jsem jednou ze tří nejnovějších členů, takže se rozkoukávám a je mi tam pěkně. A doufám, že mi bude pěkně i po dubnovém setkání, neboť se nebudeme stydět za program, který právě sestavujeme a za buchty, které našim kolegům napečeme.

Také střlíš z luku. Umíš tedy být koncentrovaná a přesná?

Ale to víš, že ne. Říkám si, že když mě koncentraci a přesnosti nenaučí ani lukostřelba, tak pak už nic.

Vzpomeneš si na to, jak tě napadlo přijít do sboru na Smíchově?

Už je to rok a tři čtvrtě a myslím, že jsem každému, kdo se na toto zeptal, odpověděla vždycky stejně, a totiž, že jsem si smíchovský sbor vybrala,

protože měl nejlepší dopravní spojení od místa, kde jsem tenkrát bydlela. A taky proto, že smíchovský sbor byl jediným sborem, který na svých stránkách měl - a stále má - explicitně napsáno, že uvítá každou jednu novou tvář.

Kdybych nad tím tenkrát víc přemýšlela, asi bych si nevybrala sbor, který nemá faráře, ač tvrdí, že si ho brzy zvolí (což bylo pro mě velké překvapení, že se faráři volí. Naopak překvapením nebylo, že při samotné volbě je na to jedno farářské místo kandidátů tak akorát...).

Bez zajímavosti není, že tato odpověď mnoho lidí neuspokojila, ale přičítám to faktu, že lidé, kteří se v církvi narodili, mají pocit, že obrácení člověka vypadá přibližně tak, že takového neznaboha honí krokodýli, on jim uteče k moři, je v pasti, ale moře se rozestoupí, neznaboh vystoupí na vrchol rozestoupeného moře a při přeskakování z jedné půlky do druhé je náhle osvěcen a uvěří v Boha a dobro Krista Pána... nebo jinak, ale hlavně efektně a za zvuků famfár. V mém případě se ve skutečnosti jednalo o dlouhý a také bolavý proces, kdy každý jeden krok dopředu zapříčinily nepatrné a všední okamžiky, jako například, když někdo zakývá hlavou, někdo se vám podívá do očí, zafouká vítr..., ale všechny chvíle jsou mezi mnou a Hospodinem, jsou mojí nejintimnější a nejcitlivější zkušeností a dokonce ani pro ně neumím najít vhodná slova, která by vyjádřila jejich velikost, dokonalost a krásu.

V této souvislosti bych ráda uvedla ještě jeden poznatek, a totiž, že konvertité mezi sebou (pravděpodobně) nikdy nemluví o své cestě k Bohu, ale o jiném těžkém boji, o boji za právo na své vyznání, který je o to těžší, že bojují proti svým nejbližším, proti rodině a proti přátelům. A od začátku vědí, že dosáhnou-li klidu zbraní, bude to největším požehnáním.

Říkala jsi, že na Smíchov chodíš už rok a tři čtvrtě. Jak tedy smíchovský sbor vidíš?

Rok a tři čtvrtě není zase až tak dlouhá doba, abych viděla do všech vztahů a rozluštila všechny gordické uzle. Někdy si říkám, že jsou na Smíchově věci, které se dějí tak nějak samozřejmě a sami a stále, a na mě působí dojmem, že tajemně. Čtyřicet dárků pro děti na Vánoce se samy zabalí

a samy se přinesou pod stromeček, tak nějak samo se navaří pro spoustu lidí, dokonce i ta Alfa se snad píše a tiskne sama od sebe (s výjimkou tohoto rozhovoru samozřejmě).

Nevím, možná jsem špatný detektiv, nebo možná Smíchovu chybí drbna, která by roznesla drby dokud je brambor ještě horký.

Ale evangelický Smíchov není jen tajemný kostel na Santošce, ale hlavně a především společenství lidí, kteří se, když už konečně mám příležitost najít ta správná slova, pro mě stávají takovým zvláštním útočištěm, které nemá daleko k domovu. Společně vytvářejí místo, kam se těším – a vždy, když mezi mými jednotlivými návštěvami smíchovských Bohoslužeb uplyne z těch či oněch důvodů delší čas, tak si zas a znovu uvědomuji, jak moc se mi stýskalo a jak ráda dýchám domácí atmosféru, se všemi jejími zdary i nešvary.

Ve sboru pracuješ s dětmi. Jak Ti to jde? Co jsi se od nich naučila?

Maroš mi nabídl úžasnou příležitost pracovat zde na Smíchově s dětmi, kterou jsem přijala, a tak se mohu chlubit statusem učitelky nedělní školy (což vzhledem k tomu, kolik nedělních škol jsem fakticky odučila je titul značně nadnesený) a statusem pomocné učitelky náboženství (ještě nadnesenější). Své vlastní výkony hodnotím meteorologickou terminologií „střídavě oblačno“. Naštěstí, zatím z těch povedených hodin se raduji stejně dlouho jako smutním z těch špatných, takže jsem dosud neměla žádný zaječí úmysl a ve skutečnosti je služba dětem jedním z důvodů, proč se mi na Smíchově tak líbí.

Děti jsou zvláštní a těžko uchopitelnou sociální skupinou, která dokáže rozdávat bezvýhradnou lásku, ale taky okatě dávat najevo nesmírnou nudu. Ptáš se, co jsem se od dětí naučila, a já mám pocit, že jsem se naučila novému pohledu na svět. Takovému, kdy člověk prostě chce působit radost, protože to má smysl.

Proč jsem protestant

nebo spíš proč jsem rád, že jsem protestant

Narodil jsem se do evangelické rodiny, a tak mi bylo protestantské prostředí od malička něčím blízké. Pravda, nejdřív možná jen tím, že to prostě „bylo to naše“. Asi jako: my jsme slávisté, vy jste spartáni a Slávie je lepší. Pamatuji si, jak mi v prvních školních letech imponovaly hrdinné příběhy husitských bojovníků vítězících nad mnohonásobnou přesilou. Později jsem zase obdivoval statečnost nekatolíků, kteří po bělohorské porážce volili raději exil, než by se vzdali své víry. Už jako dospělý jsem oceňoval názorovou pestrost, s jakou se člověk mezi evangelíky mohl setkat, a také úctyhodnou badatelskou činnost protestantských teologů. V současnosti je mi možná nejsympatičtější otevřenost, se kterou třeba naše církve přistupuje k různým společenským minoritám.

Zato mě dlouho nepřitahovalo nic z toho, co bylo v mém okolí pro protestantství vždycky považováno za charakteristické. Totiž určitá snaha o jednoduchost, střídmost a celkovou nezdobnost. Touha vrátit se k prostému životu prvních křesťanů a zbavit se všech zbytečných „nálezků lidských“. Tato občas až ostentativní prostota mi přišla vždycky něčím nepřirozená a snad v něčem i trochu pokrytecká.

Až teprve v poslední době jsem možná začal určité jednoduchosti přicházet na chuť. Ne že by se snad ze mě na stará kolena stával horlivý obrazoborec nebo zapšklý puritán. Ale tak, jako se čím dál lépe cítím v prostředí, které není přeplněno materiálními zbytečnostmi, tak také když se zamyslím nad nějakým biblickým textem nebo třeba poslouchám kázání, snažím se co nejvíc soustředit jen na tu základní podstatu sdělení. Myslím, že je dobře, když se člověk nenechá rozptylovat spekulacemi o tom, co pro jeho chápání stejně zůstane vždycky nepřístupné (jako třeba jak to tenkrát před 2000 lety přesně probíhalo, co se děje s vínem při Večeři páně, jaké podstaty bylo Kristovo tělo po vzkříšení, kde se bere duše, co je s ní po smrti a tak podobně), ale když místo toho raději důkladně promyslí všechny ty rozmanité příběhy, které bývají v Bibli často jen letmo načrtnuté, a sám se v nich snaží najít.

Takže nakonec to bude asi právě ten důraz na Písmo, čeho si na protestantství tak cením. Na Písmo, které i přes své stáří, svého druhu neúplnost a mnohoznačnost zůstává pro nás tím nejspolehlivějším zdrojem informací o Bohu a o jeho vztahu k nám.

A když už jsem u té jednoduchosti, tak takovým dobře uchopitelným vyjádřením je pro mě například přirovnání, že život věřícího člověka se podobá dialogu. Věřící člověk je schopen se ztišit, aby zaslechl sdělení, která ho přesahují, je připraven nechat se jimi oslovit a korigovat podle nich svůj život. I když se mu do toho často moc nechce, a i když sám přitom klade řadu polemizujících otázek.

Pro křesťana je partnerem v takovém rozhovoru přirozeně Bůh. Ovšem ten, kdo se pojmu boha a všemu, co zavání náboženstvím, z nějakého důvodu vyhýbá, může nazývat to nebo toho, s kým komunikuje, úplně jinak (třeba Bytí, počátek všeho nebo klidně i vesmírná inteligence). Přesto může svůj život vnímat jako nekonečný transcendentální dialog a také tak žít. Pak je pro mě věřícím, třebaže on sám se mezi ně asi nepočítá.

Naopak život těch, kteří se za věřící beze všech pochyb považují (tedy klidně i život náš vlastní), může někdy spíš připomínat jednostranný monolog. Tak třeba když pro nás Bůh zůstane jen jakýmsi mrtvým inventářem, který jsme kdysi zdědili, anebo když máme pokušení vytvářet si ve svých představách nějakého vlastního boha, jehož odpovědi jsou jen přesně takové, jaké předem očekáváme.

Jan Rybář

SMÍCHOVSKÝ SBOR V ROCE 2015

Výroční zpráva o životě a práci farního sboru ČCE v Praze 5 – Smíchově

Po předcházejícím období, kdy byla část naší pozornosti trvale směřována k hledání a obsazení místa smíchovského faráře, jsme v roce 2015 mohli své pohledy obrátit dovnitř sboru a společně se opět plně věnovat každodenní práci.

Máme radost z počtu dětí i dospělých, kteří v našem sboru přijali svátost křtu. Jmenovitě jsou to Eva Vítovcová, Jan Zemen, Martina Benešová, Alžběta Iblová, Tomáš a Matyáš Nálevkovi, Radka Majtánová a Maruška Horálková. Neméně se těšíme i ze sňatků, které jsou v našem sboru uzavírány. Letos byli oddáni Štěpán Horálek s Johanou Labanczovou. Smutnou událostí pak bylo rozloučení s naší dlouholetou členkou a pamětnicí sestrou Marií Svatkovou. Náš sbor v současnosti čítá 384 členů, z toho 99 salárníků. Bohoslužby se konaly celkem 56krát s průměrnou účastí 50 a u večere Páně pak 36 osob. Při březnovém výročním sborovém shromáždění byli po odchodu Šárky Schmarzové dovoleni do staršovstva jako náhradníci Marcela Vydrželová a Michal Hoblík.

Pozvání na smíchovskou kazatelnu přijali Jakub Malý, Pavel Šebesta, Karel Müller, Pavol Bargár, Dan Menšík, Petra Náhlovská, Martin Szabó, Richard Dračka, Jan Mamula a Vendula Kalusová.

Na programu biblických hodin bylo čtení a výklad 1. listu Korintským, od září pak výklad prorocké knihy Jeremiáš. Setkání nad texty Bible jsou občas zpestřeny zařazením tematického setkání, které vede sestra Žofie Vobrová. Jedno takové setkání pak vedl bratr Jan Horálek. Pro zájem z řad pracujících se otevřela od listopadu ještě večerní biblická hodina, kam pravidelně docházejí čtyři posluchači.

Náboženství pro děti se zúčastňuje průměrně sedm dětí ze tří rodin; děti byly v první polovině roku rozděleny do dvou skupin. Od září tohoto roku se obě skupiny spojily do jedné a někdy přijdou i další děti. Hodiny vede br. Maroš Klačko společně se Zuzanou Švihelovou. Metodologie práce vychází povětšinou z katechetické příručky Pozvání na cestu. V tomto roce proběhla jedna víkendovka pro starší děti v Dobříši. Určitou komplikací představuje značný věkový rozdíl dětí.

Generačním setkáním, které je otevřeno mladým lidem, jsou tzv. komponované večery, které nemají formu klasické sborové mládeže a navazují na práci předchozího roku. Komponované večery mají tři části: racionálně-diskusní, kde rozmlouváme nad uvedeným tématem, intuitivně-tvořivou v podobě hravě uchopené umělecké činnosti. A konečně hudebně-meditativní. Setkání se účastní od šesti do deseti osob.

Setkání třicátníků se nekonala. Nenechali jsme si ovšem ujít naši nejhojněji navštěvovanou sborovou akci, která svou návštěvností může směle konkurovat průměrné účasti na nedělních bohoslužbách, totiž tradiční adventní usebrání nad čtením příběhu ze sklonku druhé světové války Stalo se v Hürtgenwaldu. Již neodmyslitelným doplňkem večera pak bylo požívání pečených kachen, letos v požehnaném počtu osmi kusů.

Nedělní školu v prvním půlroce vyučovaly Marcela Vydrželová a Viktorka Tenzerová, od září se k nim přidali Sára Klačko, Zuzka Švihelová, Honza Zemen a Karel Müller. Účast dětí byla obdobná jako v minulých letech a zdaleka ne každou neděli se výuka uskutečnila. Zato vánoční hra O čtvrtém mudrci, předvedená o čtvrté neděli adventní, měla velký úspěch jak u malých herců, tak i u diváků během bohoslužeb. To byl také obvyklý termín, kdy se uskutečnila sbírka na adopci na dálku, kterou i nadále podporujeme dvě etiopská děvčata Edith a Scovii.

Návštěva azylového domu EZER probíhala pravidelně jednou za dva týdny. Třikrát to pak bylo setkání ve skupině se všemi maminkami. Další setkání proběhla individuálně. Zásadní posun v práci s maminkami nastal v oblasti způsobu žádání o finanční podporu poskytovanou naším sborem. Důraz je teď kladen na aktivnější roli maminky v procesu komunikace žádosti o podporu.

I když se nám podařilo akreditovat sbor jako vzdělávací instituci, nedosáhli jsme na grant pro tři zahraniční dobrovolníky, o který jsme žádali v rámci programu Erasmus +. Žádost zopakujeme v dalším roce.

Spolupráce s německým sborem DEGP se nesla ve znamení společné organizace bohoslužeb na třetí neděli velikonoční na Smíchově a na první adventní neděli u Martina ve zdi. V křesťanské službě jsme se během roku sešli celkem na čtyřech poradách, vykonali jsme 29 návštěv našich bratří a sester a doručili 23 vánočních balíčků pro seniory. Také rozesíláme přání k narozeninám. Rádi bychom uvítali pomocné ruce a nohy, abychom svou práci mohli zlepšit a především rozšířit. I v loňském roce pokračovala každou první neděli v měsíci sbírka trvanlivých potravin pro potravinovou banku. Jednou za dva měsíce každou druhou středu se v teplých dnech mazaly chleby pro bezdomovce a v zimním období vařila polévka. Všem dárcům a pomocníkům děkujeme. V obou těchto činnostech našeho sboru však stále ještě vidíme rezervy a prosíme o zapojení více lidí.

Máme však radost ze sborové soudržnosti a obětavosti, která se projevila poté, kdy byl v říjnu bratru farářů odcizen mikrobús, který na různé sborové akce často vozil i ostatní členy sboru. Při následné sbírce se z vlastních řad podařilo vybrat přes 63 000 Kč a díky příspěvku farářů pražského seniorátu, německojazyčného sboru a dalších dárců mohl být hned na začátku následujícího roku zakoupen vůz nový.

Z investičních akcí dominovala rekonstrukce elektroinstalace ve farářském bytě a následně vymalování těchto prostor. Dále byly rekonstruovány všechny pokoje ve věži: do spodních dvou instalován sprchový kout a zbrúšena podlaha a v horním pokoji vyměněna elektroinstalace a upravena podlaha. Díky všem těmto změnám se bratr farář se svou ženou mohl přestěhovat do farářského bytu a byt ve třetím patře spolu s horním pokojem ve věži mohl být dán k dispozici německy mluvícímu sboru; zbylé dva pokoje ve věži jsme rovněž mohli pronajmout. Nájem jsme naopak v dubnu již neprodloužili cirkvi RCCG.

Ve sborové místnosti proběhlo tento rok pět pastorálních konferencí pražského seniorátu, dále setkání celopražské mládeže, víkendovka konfirmandů z Jindřichohradeckého sboru, setkání studentů Evangelické teologické fakulty a setkání modliteb za církev. náš bohoslužebný život obohatila také „bohoslužba nejen pro neslyšící“, tlumočení do znakové řeči. V prostorách našeho sboru proběhla výstava fotografií Karla Cudlína, které zachycovaly práci Střediska humanitární a rozvojové pomoci Diakonie.

V lednu jsme se vzhledem k příznivým ohlasům na předešlé setkání vypravili opět na výjezdní sborové zasedání, tentokrát do pivovarského penzionu v Kostelci nad Černými lesy. V pátek večer byla v rámci neformální části příležitost k osobním rozhovorům. V sobotu nám pak sestra architektka Hana Seho jako hlavní host představila projekt rekonstrukce topení a zlepšení akustických podmínek našeho chrámu. Poté byl ještě prostor k prohlídce pivovaru.

V sobotu 6. června jsme podnikli společný sborový výlet do jižních Čech. Ve Voticích jsme si prohlédli opravovaný františkánský klášter a nedalekou kapli Božího hrobu. V Chýnově jsme navštívili expozici v domě sochaře Františka Bílka a zastavili se u několika jeho děl na místním hřbitově. Po obědě jsme se pak věnovali městu Soběslav.

Nejprve jsme obdivovali vzácně dochované interiéry obou gotických kostelů i skromnou stavbu zdejšího sboru ČCE.

Zájemci měli možnost nahlédnout do místní prosklené knihovny zabudované do zřícenin rožmberského hradu. Na závěr výletu jsme přijali pozvání do střediska diakonie Rolníčka, kde byla možnost malého občerstvení a nákupu výrobků z chráněné dílny.

Na Květnou neděli jsme se po dětských bohoslužbách vypravili „pražským Semmeringem“ na procházku do cibuleckého háje. O letních prázdninách se pár rodin ze sboru společně s Klačkovými vydal na cestu do Francie, kde v městečku Nebian strávili týdenní dovolenou. Jako minulá léta, tak i loni jsme přijali pozvání do Chotěboře se strašnickým sborem. V sedmičlenné skupince jsme si společně užívali sluneční víkend. Stihli jsme procestovat údolí Doubravky a poklidné městečko Chotěboř se zámek a parkem. Rána jsme zahajovali krátkou pobožností s bratrem farářem Klineckým, nedělní bohoslužbu s naším bratrem farářem Klačkem. Večery byly ve znamení ohně, zpěvu i tance. Opatření péčí a stravou jsme byli početnou rodinou Klineckých, která rovněž zajišťovala i hudební produkci, za což jí patří pochvala a poděkování. Závěr jsme si osladili cestou zpět do Prahy v cukrárně v Chotěboři. Na přátelskou atmosféru rádi vzpomínáme.

Práce SPZ (Smíchovských příležitostných zpěváků) se již stala nedílnou součástí sborového života. Sbor či spíše sboreček se ke zkouškám schází v průměru pravidelně jednou týdně v počtu od čtyř do dvaceti zpěváků, skalní členové pak ještě na letním a zimním soustředění. Při Noci kostelů jsme návštěvníkům nabídli samostatný koncert SPZ s doprovodem komorního orchestru – především hudbu A.Vivaldiho. Stejně jako v minulých letech se konaly velkopáteční a štědrovečerní nešpory. Poněkud v menší míře se dařila spolupráce SPZ s dětmi při rodinných nedělích. Při vánoční hře si děti tentokrát vystačily samy. Jsou šikovné, těšíme se, že brzy posílí řady SPZ. Naopak ve větší míře než v minulosti se dařilo zapojit SPZ do zpěvu při nedělních bohoslužbách, z čehož máme velkou radost. Doufáme, že dokážeme udržet na podzim nastolený rytmus „jednou měsíčně“. Za varhanní doprovod děkujeme především Libuši Nyvltové, Pavlině Krupové, br. Bednářovi a Josefu Coufalovi. Stejně tak patří velký dík Danielu Mikoláškoví za jeho trpělivou mravenčí práci při vedení našeho sborového hudebního tělesa.

V minulém roce proběhla nutná údržba varhan, na kterou byl věnován výnos několika nedělních sbírek. Čeká nás ještě poslední etapa opravy pneumatických rozvodů a dalších součástí.

Náš chrám jsme také pronajali několika dalším vokálním i instrumentálním souborům pro řadu adventních i jiných koncertů, jejichž pořadatelem však nebyl náš sbor.

V roce 2015 jsme kromě kulturního fondu pro maminky s dětmi v Azylovém domě Ezer poskytli finanční prostředky Mikuláši Vymětalovi na jeho aktivity s etnickými menšinami, dvakačovickému sboru na rekonstrukci fary, skautskému oddílu Potkaní na tlumočnicka do znakové řeči a společnosti Evangnet. Všichni obdarovaní jsou za pomoc velmi vděční. Honza a Jarka Jelínkovi děkují všem, kdo jim pomáhají při odvozu do kostela a na další sborové akce. Za vedení sboru s pomocí staršovstva v náročném období posledních 6 let děkujeme našemu kurátorovi Aleši Kratochvílovi. Prejeme mu do dalších dnů, společně s autorem žalmu 37, ať jeho kroky nezakolísají a ať jeho ústa pronášejí moudrost. Na závěr pak děkujeme všem, kdo svou větší či menší troškou přispívají do našeho smíchovského mlýna tak, že celé sborové soukolí pěkně klapě.

Zpráva o hospodaření sboru za rok **2015**

Kromě nezbytných oprav a rekonstrukce bytových prostor jsme v uplynulém roce díky příjmům z hospodářské činnosti přispěli FS ve Dvakačovicích na zřízení chráněného bydlení pro seniory částkou 50tis. a stejnou částkou jsme přispěli pražskému seniorátu na práci faráře pro menšiny. 30tis. jsme přispěli FS v Novém Městě pod Smrkem na rekonstrukci sborového zázemí a 5tis. jsme věnovali na práci tlumočnicků pro neslyšící děti na táboře.

Odvedli jsme rovněž předepsané repartice v celkové výši 51 903 Kč a odvod do Personálního fondu ve výši 85 200 Kč.

Celkové náklady ve výši 1 091tis. Kč byly o 60tis. nižší předpokládaný rozpočet. Celkové výnosy ve výši 1 156tis. Kč překročily rozpočet o necelých 40tis. Kč.

Příjmy ze sborové činnosti jako jsou dary, sbírky a saláry dosáhly výše 614 tis. Kč. Příjmy z pronájmu bytů, nebytových prostor a chrámu klesly na 543tis. Na celocírkevních sbírkách jsme odvedli téměř 45tis. Kč.

Podle účetní závěrky za rok 2015 tedy skončilo sborové hospodaření ztrátou 169tis. Kč a hospodářská činnost ziskem 189tis. Kč.

Celkové hospodaření farního sboru tedy vykázalo zisk 20tis. Kč. Hospodářský výsledek navrhuji zaúčtovat v souladu se zákonem o účetnictví na účet nerozděleného zisku.

Vážené sestry a bratři, závěrem této zprávy Vám jménem staršovstva děkujeme za všechny příspěvky a dary, které jste v uplynulém roce věnovali našemu sboru a na ostatní sbírky. Díky Vaší obětavosti jsme mohli splnit všechny povinné odvody, odeslat celocírkevní sbírky vyhlášené Synodem a zajistit běžnou údržbu budovy. Závěrem této zprávy Vás chci ujistit, že všechny Vaše příspěvky dary jsou využívány zodpovědně a účelně.

Jana Fučíková

NÁVRH ROZPOČTU

sboru ČCE na Smíchově na rok 2016

Návrh rozpočtu na rok 2016 vychází jak ve své příjmové, tak výdajové části z výsledků hospodaření v roce 2015.

Předpokládané příjmy jsou ve výši 1 121 400 Kč, z čehož zhruba polovinu představuje výnos z hospodářské činnosti sboru. Zbytek pak tvoří salár, výtěžek ze sbírek a přijaté dary. Celkové výdaje jsou odhadovány na 1 120 541 Kč, takže ve výsledku vychází zisk ve výši 859,- Kč. Rozpočet je tedy navrhován v podstatě jako vyrovnaný.

Největší položkou na straně výdajů je tradičně běžná údržba ve výši 311 000 Kč, která vedle nezbytných oprav a povinných revizí zahrnuje i větší investiční akce.

Hlavní investiční položkou rozpočtu bude v roce 2016 výměna oken na chodbě sborového domu a následná výmalba chodby ve výši celkem 120 000 Kč. Stávající stará okna špatně izolují a na chodbě se trvale drží plíseň.

Vzhledem k tomu, že by se v dohledné době měla ve sborovém domě provádět oprava topení, je třeba již teď začít pro tento účel shromažďovat potřebné prostředky. Rozpočet na to pamatuje částkou ve výši nejméně 100 000 Kč, která bude použita na vytvoření zvláštního fondu. Do tohoto fondu se navíc převede i zbytek peněz z položky běžná údržba nevyčerpaný během roku na provozní záležitosti.

Podrobný rozpočet na rok 2016 je vyvěšen na nástěnce v chrámové předsíni. S případnými dotazy se můžete obrátit na členy hospodářské komise staršovstva nebo na naši sborovou účetní ses. Fučíkovskou.

V Praze dne 20. března 2016

Jan Rybář

SBOROVÝ VÝLET DO BÝVALÉHO KLÁŠTERA V PLASÍCH – SOBOTA 4. ČERVNA 2016

Hlavním cílem letošního výletu bude barokní areál bývalého cisterciáckého kláštera v Plasích u Plzně, kde si prohlédneme nejen rozlehlý konvent od Jana B. Santiniho, ale i klášterní kostel. Další zastávkou bude románský kostelík sv. Mikuláše v Potvorově. Po obědě v městečku Kralovice navštívíme zdejší renesanční kostel s expozicí o historii šlechtického rodu Gyspeků. Hrobka pod kostelem ukrývá mnoha tajemstvími opředené mumie. Nakonec se vydáme k další slavné Santiniho stavbě, bývalému poutnímu místu v Mariánské Týnici, kde jsou dnes umístěny Muzeum a galerie severního Plzeňska.

ODJEZD: v 7:15 od kostela

NÁVRAT: kolem 19. hodiny

Předpokládaná cena včetně vstupného je 500 Kč (420 Kč pro děti a důchodce).

Přihlásit se můžete v kostele vždy po nedělních bohoslužbách nebo na mojí mailové adrese.

J. Rybář,

jrybar@email.cz, 602 214 602

Do zrekonstruovaného bytu ve třetím patře se už definitivně nastěhoval německy mluvící evangelický sbor. V červnu začne rozsáhlá rekonstrukce komunikace na ulici Bieblová. Přibudou zpomalovače a přechody pro chodce.

Jednou větou

Městská část Praha 5 propůjčila na 5 let kompostér, který bude umístěn na sborové zahradě.

Tento rok končí mandát staršovstva a na Výročním sborovém shromáždění proběhne nová volba. Proběhne také vizitace sbor vizitátorem Tomášem Trusinou.

Pravidelně každou druhou středu od 10:30 probíhají bohoslužby v senior-domě Klamovka.

Sbor bude v dubnu hostit konfirmandy ze sboru v Jindřichově Hradci.

Naopak víkendovka pro naše starší děti proběhne v květnu a proběhne společně s dětmi z Vinohrad a Radlic v jižních čechách.

ČTVRTÉM MURCI

HERMANI

VÝROBA VĚNCŮ

KALENDÁRIUM *JARO 2016*

20.3. neděle	9:30 Slavnostní bohoslužby vystoupení SPZ následuje VSS
24.3. čtvrtek	19:30 Bigbítové bohoslužby
25.3. pátek	9:30 Velkopáteční bohoslužby s VP
27.3. neděle	9:30 Hodobožové bohoslužby s VP
3.4. neděle	9:30 Bohoslužby s VP
10.4. neděle	9:30 Bohoslužby s VP
11.4. pondělí	19:00 Porada staršovstva
4.6. sobota	7:00 Sborový výlet
10.6. pátek	18:00 Noc kostelů

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5-Smíchov
Telefon: 251 564 204 <http://smichov.evangelnet.cz> e-mail: smichov@evangelnet.cz Bankovní spojení: 2300335514 / 2010
Rediguje redakční rada ve složení Maroš Kláčko, Aleš Kratochvíl, Ester Kopecká, Jan Horálek